

eller om sygdommen må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Ved den første vurdering er det altså kun et spørgsmål om tid, inden sygdommen kommer på fortegnelsen over erhvervssygdomme.

Erhvervssygdomme, der ikke er på fortegnelsen over erhvervssygdomme, og pludselige løfteskader kan kun anerkendes efter behandling i **Erhvervssygdomsudvalget**.

Erhvervssygdomsudvalget er sammensat af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter, Sundhedsstyrelsen og Arbejdstilsynet. Arbejdsskadestyrelsens direktør er udnævnt til formand for Erhvervssygdomsudvalget.

Arbejdsgiveren har efter loven pligt til at sikre sine medarbejdere mod følgerne af arbejdsskader. Denne pligt opfyldes ved at

- tegne forsikring for så vidt angår risikoen for ulykker og kortvarige skadelige påvirkninger af højst 5 dages varighed og
- tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for så vidt angår risikoen for erhvervssygdomme og pludselige løfteskader.

Når Arbejdsskadestyrelsen har modtaget anmeldelse om en arbejdsskade, tager styrelsen først stilling til, om den anmeldte skade er omfattet af loven (anerkender eller afviser skaden som arbejdsskade). Når det er muligt at skønne over tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder, træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelser om erstatning og godtgørelse.

Ved arbejdsskader har tilskadekomne mulighed for følgende erstatnings- og godtgørelsesydelser:

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m. (behandlingsudgifter)
- 2) erstatning for tab af erhvervsevne og
- 3) godtgørelse for varigt mén.

Ved dødsfald har den efterladte ægtefælle eller samlever under visse forudsætninger mulighed for følgende ydelser:

- 1) overgangsbeløb ved dødsfald og
- 2) erstatning for tab af forsørger.

Efterladte børn under 18 år, som tilskadekomne havde forsørgerpligt over for, har krav på erstatning for tab af forsørger. Det samme gælder efterladte børn under 21 år under uddannelse.

Specielt for så vidt angår betaling af udgifter til sygebehandling bemærkes, at disse udgifter som udgangspunkt kun kan betales, mens sagen er under behandling i forsikrings-selskabet, Arbejdsskadestyrelsen og - hvis sagen ankes - Den Sociale Ankestyrelse.

Erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger udbetales som udgangspunkt som en løbende erstatning, der i nogle tilfælde skal og i andre tilfælde kan udbetales som en kapitalerstatning.

Udbetales erstatning for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger som en løbende erstatning, ophører udbetalingen af erstatning, når tilskadekomne eller den efterladte opnår ret til folkepension. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et skattefrit engangsbeløb, et *afløsningsbeløb*, der udgør 4 gange den løbende erstatning, når modtageren opnår ret til folkepension som 65 årig, og 2 gange den løbende erstatning, når modtageren opnår ret til folkepension som 67 årig. Reglerne om afløsningsbeløbet indebærer i realiteten, at modtageren kompenseres for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger, indtil pågældende fylder 69 år.

Udbetales erstatning som kapitalbeløb, er afløsningsbeløbet indregnet heri.

Arbejdsskadesikringsloven administreres af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med en række forsikrings-selskaber og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det er Arbejdsskadestyrelsen, der træffer afgørelse om anerkendelse af konkrete skader og om erstatning og godtgørelse efter loven. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse, der træffer den endelige administrative afgørelse i sagerne.

2.2. Forholdet til erstatningsansvarsloven

De almindelige erstatningsretlige regler gælder ved siden af arbejdsskadesikringsloven, og hvis arbejdsgiveren eller andre er ansvarlige for skaden efter dansk rets almindelige erstatningsregler, kan tilskadekomne eller den efterladte rejse et erstatningskrav mod pågældende på dette grundlag og kræve en erstatning, som er udmålt efter erstatningsansvarslovens regler. Det kan for eksempel være tilfældet ved trafikskader, hvor der kan rejses krav mod en modpart, der er ansvarlig efter færdselslovens § 101.

Efter arbejdsskadesikringsloven nedsættes tilskadekomnes eller efterlattes krav efter erstatningsansvarsloven mod den erstatningsansvarlige dog i det omfang, der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter arbejdsskadesikringsloven. Et krav om erstatning efter erstatningsansvarsloven er således subsidært i den forstand, at det kun kan rejses i det omfang, kravet ikke dækkes efter arbejdsskadesikringsloven (»differencekrav«). Dette indebærer, at tilskadekomne eller efterladte ikke modtager dobbeltkompensation.